

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: Y. Y.

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
Věkoše 416, Hradec Králové, PSČ 503 41

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, čj. KRP H-10623-27/ČJ-2021-050022-SV

takto:

- I. **Žádost žalobce o ustanovení zástupce k ochraně jeho práv v této věci se zamítá.**
- II. **Žaloba se odmítá.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zajištění žalobce dle § 129 odst. 1 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. 1. 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, v tomto případě Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (Dublinského nařízení). Doba zajištění byla stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla soudu doručena dne 16. 3. 2021. Jedná se o žalobu blanketní, neboť neobsahuje žádný žalobní bod ani žádné žalobní tvrzení. V žalobě uvedl toliko, že napadené rozhodnutí ze dne 29. 1. 2021 mu bylo doručeno dne 10. 2. 2021 a že jím bylo rozhodnuto tak, že se zajišťuje podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na dobu 30 dnů. Žalobce sice specifikoval rozhodnutí jako čj. KRP H-10623-50/ČJ-2021-050022 ze dne 29. 1. 2021, avšak k žalobě zároveň přiložil fotokopii rozhodnutí, které napadá, a to čj. KRP H-10623-27/ČJ-2021-050022 ze dne 10. 2. 2021, přičemž i dle jeho obsahu a doručení žalobci je nepochybné, že žaloba je podána proti rozhodnutí čj. KRP H-10623-27/ČJ-2021-050022 ze dne 10. 2. 2021. Žalobce současně požádal o ustanovení zástupce k ochraně svých práv v této věci. Zdůvodnil to tím, že se nachází v zařízení pro zajištění cizinců bez možnosti výdělků, nemá znalosti českého jazyka a českého práva, není tak schopen si svá práva

bránit. Nemá ani dostatečné finanční prostředky, aby si zástupce mohl sám zaplatit z vlastních zdrojů.

3. Krajský soud nemohl žalobu věcně projednat a musel ji odmítnout, a to z následujících důvodů.
4. Předmětná žaloba je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. V posuzované věci je oním zvláštním zákonem zákon o pobytu cizinců, dle jehož ustanovení § 172 odst. 1 musí být žaloba proti rozhodnutí podána do třiceti dnů od jeho doručení. S touto skutečností byl žalobce v poučení napadeného rozhodnutí řádně seznámen.
5. Je nesporné, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2021, což krajský soud ověřil dotazem u žalovaného, ostatně i sám žalobce to uvedl v žalobě. Poslední den třicetidenní lhůty pro podání žaloby tak připadl na pátek 12. 3. 2021.
6. Dle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Žalobce doručoval žalobu prostřednictvím držitele poštovní licence. Z údajů na obálce, v níž byla žaloba zaslána, krajský soud zjistil, že žalobce předal žalobu držiteli poštovní licence dne 12. 3. 2021. Žaloba tedy byla podána včas, a to v poslední den lhůty pro její podání.
7. Dle ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. musí žaloba proti rozhodnutí správního orgánu obsahovat mimo jiné žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Dle § 71 odst. 2 věty třetí může žalobce žalobu rozšířit na dosud nenapadené výroky nebo o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.
8. Žalobce v žalobě v tomto směru uvedl pouze „Proti tomuto rozhodnutí podávám žalobu“. Žaloba tedy žádný žalobní bod ve smyslu shora citovaného ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s., jakož i ve smyslu konstantní judikatury správních soudů neobsahovala, nemá tedy zákonné náležitosti (k tomu srov. závěry obsažené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, všechny v tomto usnesení citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Na takovou procesní situaci pamatuje ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., dle něhož předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.
9. Z judikatury správních soudů však rovněž plyne, že krajský soud nemá povinnost žalobce vyzývat k odstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. v případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, ale zároveň již není objektivně možné, aby žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31). Jinými slovy, krajský soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li se zřetelem na konkrétní situaci ještě pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit. V posuzované věci však žalobce podal žalobu k poštovní

přepравě v poslední den lhůty pro její podání, tj. dne 12. 3. 2021. Soudu pak byla doručena dne 16. 3. 2021, tedy bezpochyby po uplynutí lhůty pro podání žaloby, z povahy věci tedy již nebylo možné vadu spočívající v absenci žalobního bodu odstranit. Za této situace již krajský soud nebyl povinen vyzývat žalobce k doplnění žaloby včetně formulace žalobních bodů. Jednalo by se totiž o úkon zcela zjevně nadbytečný, protože žalobce již nemohl v žádném případě odstranit nedostatky podané žaloby ve lhůtě pro její podání. Ta v okamžiku doručení žaloby krajskému soudu již uplynula, doplnění žaloby v zákonné lhůtě pro její podání tak již nebylo objektivně možné.

10. Jak je již uvedeno shora, podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu musí žaloba jako jednu z náležitostí obsahovat (alespoň v nejhrubších rysech) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce správní rozhodnutí napadá. Jakékoli vady podání se odstraňují podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Nesplnění předepsaných náležitostí podání pak vede vždy k odmítnutí podání podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a nikoli k odmítnutí pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (k tomu viz rovněž rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31).
11. Krajský soud uzavírá, že žalobce neuplatnil ve lhůtě pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí žalovaného alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Proto krajskému soudu nezbylo, než žalobu odmítnout dle § 37 odst. 5 s. ř. s. (výrok II.). Z tohoto důvodu proto nežádal žalovaného k vyjádření k žalobě, ani o předložení celého správního spisu, ale pouze napadeného rozhodnutí, neboť všechny relevantní údaje vyplývaly již ze žaloby a jejích příloh.
12. Žalobce v žalobě současně požádal o ustanovení zástupce k hájení svých práv v této věci. Takové žádosti může soud dle § 35 odst. 10 s. ř. s. vyhovět za předpokladu, že žalobce splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv. Dle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník řízení osvobozen od soudních poplatků, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.
13. Ze shora uvedeného závěru krajského soudu je zřejmé, že žaloba zjevně nemohla být úspěšná, neboť krajský soud neměl jinou možnost, než ji odmítnout. Proto návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl (výrok I.).
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy v případě, že došlo k odmítnutí žaloby, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 1. dubna 2021

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně